

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๓/๒๕๖๗

วันที่ ๑๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { พันตำรวจเอก วิรตล ทับทิมดี ผู้ร้อง
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พันตำรวจเอก วิรตล ทับทิมดี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พันตำรวจเอก วิรตล ทับทิมดี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้อง) พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหาว่าผู้ร้องกับพวกกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เนื่องจากเมื่อครั้งผู้ร้องดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ ได้สอบสวนช่วยเหลือ นายวรยุทธ อยู่วิทยา ผู้ต้องหา ไม่ให้ถูกดำเนินคดีความผิดฐานขับรถขณะเมาสุรา ขับรถเร็วเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ออกหมายจับเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนี ไม่ได้ตัวมาฟ้องภายในอายุความ และมีมติว่าผู้ร้องมีมูลความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแจ้งมติดังกล่าวถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้พิจารณาลงโทษทางวินัยต่อผู้ร้อง สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ร้องมีกำหนด ๓ วัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ผู้ร้องได้รับหนังสือแจ้งจากผู้ถูกร้องให้ไปปรับทราบข้อกล่าวหา

- ๒ -

กรณีกล่าวหาว่าผู้ร้องเป็นตัวละครร่วมกับพลตำรวจเอก สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง กรรมการในคณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น โดยแทรกแซงการสอบสวนและการสั่งคดีของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการเพื่อช่วยเหลือนายวรยุทธ อยู่วิทยา ผู้ต้องหา ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงเดียวกับกรณีที่ผู้ถูกร้องได้มีมติไปแล้วในข้างต้น ขณะนี้คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกร้อง ผู้ร้องเห็นว่าการที่ผู้ถูกร้องแจ้งข้อกล่าวหาผู้ร้องดังกล่าว เป็นการยกเรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่ผู้ถูกร้องวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วขึ้นมาพิจารณาใหม่ โดยไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยเดิมของผู้ถูกร้องเปลี่ยนแปลงไป อันต้องห้ามมิให้ผู้ถูกร้องรับหรือยกเรื่องดังกล่าวขึ้นพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๔ (๑) ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อน ถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ขัดต่อหลักการดำเนินคดีซ้ำและหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องได้สวนข้อเท็จจริงโดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร้องโต้แย้ง หรือแสดงพยานหลักฐาน พิจารณาวินิจฉัยเฉพาะข้อเท็จจริงส่วนที่เป็นโทษแก่ผู้ร้อง และไม่ห้ามกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและพนักงานสอบสวนซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหาเข้าร่วม ได้สวนการพิจารณาวินิจฉัยคดีของผู้ร้อง ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๔ (๑) มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อได้รับข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้วจะนำมาประกอบการพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำร้อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจของผู้ถูกร้องเกี่ยวกับคดีของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๔ (๑) มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒

๒. กำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวให้สำนักงานอัยการสูงสุดชะลอหรือระงับการฟ้องคดีอาญาต่อผู้ร้อง และให้ผู้ถูกร้องและสำนักงานตำรวจแห่งชาติชะลอหรือระงับการสั่งการหรือดำเนินการทางวินัยต่อผู้ร้องจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

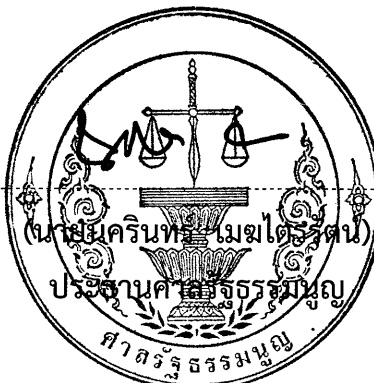
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องแจ้งข้อกล่าวหาผู้ร้องในคดีที่วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว ขึ้นมาพิจารณาใหม่ โดยไม่มีพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี อาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยเดิมของผู้ถูกร้องเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อน ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ขัดต่อหลักการดำเนินคดีซ้ำและหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง ปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ ซึ่งบัญญัติให้ผู้ถูกร้องมีหน้าที่และอำนาจไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยทั้งกรณีมีมูลความผิดทางอาญาและมูลความผิดทางวินัยตามมาตรา ๔๑ หากการปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจของผู้ถูกร้องในการวินิจฉัยความผิดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องอาจใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

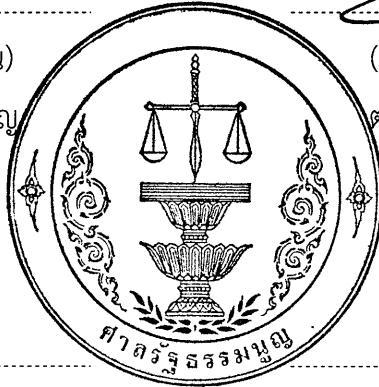
(คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนattel เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ